

KINH CỰ LỰC TRƯỞNG GIẢ SỞ VẤN ĐẠI THỪA QUYỂN TRUNG

Bấy giờ, Đức Phật bảo Trưởng giả Cự Lực và những vị Trưởng giả:

–Các ông đời trước vốn đã vun trồng căn lành và lòng tin vững bền, muốn tu học hạnh đạo của Đại Bồ-tát, cắt bỏ nghiệp chướng nhiễm ô, cầu chứng Bồ-đề, phải nên quán xét các loài hữu tình kia, từ vô thủy đến nay luân hồi lưu chuyển, thân thọ khổ báo, trải qua nhiều đời không có giới hạn, mà sắc thân này không chắc thật, như huyễn như hóa. Các loài hữu tình bị ảo tưởng làm điên đảo, tạo ra nghiệp nhân, ngoài thì mượn các duyên tích tập hợp thành, như đồng bọt trên mặt nước. Năm uẩn cùng đất, nước, gió, lửa và nghiệp đời trước làm nhân, gây tạo thế lực, tích tập các chủng tử trụ trong Tầng thức, rồi nhờ cha mẹ tình ái hòa hợp, vui vầy, dẫn đến thọ sinh, gọi là Yết-la-lam, thần thức trước tiên nương vào chỗ đó, cho đến khi tinh huyết giao kết, bất tịnh ngưng kết lại trong bào thai, trải qua nhiều giai đoạn: Gió nghiệp bên trong thổi, tứ chi tăng trưởng, do thế lực của nghiệp dần dần hình thành, từ sắc thân bốn đại cho đến các căn vẹn toàn và tâm thức, phiền não cũng sinh đầy đủ. Khi ra khỏi bào thai, tiếp xúc gió bên ngoài, đau đớn mà phát ra tiếng khóc, đối với tất cả cảnh không thể hiểu rõ. Gió duyên chuyển động có hơi thổi ra vào, bú mớm sữa mẹ, sinh đại tiểu tiện. Tâm thức lúc này sinh nhiều phân biệt, đam mê ăn uống, bổ dưỡng các căn, tiện lợi cho da thịt, máu ruột, vị, xương, tủy, lông, tóc, móng, răng, nước miếng, rồi mới trưởng thành tướng tốt xấu của thân thể, tứ chi. Tự theo nghiệp nhân mà thọ lãnh các quả báo sai khác, tham, sân, si, cao ngạo khinh chê, phiền não theo đuổi vướng mắc. Gặp cảnh oán, thân lại sinh ảo tưởng thuận nghịch. Năm dục, sắc tướng ý buông thả đều vướng mắc, với nghiệp báo thân lại tăng thêm nghiệp báo. Bên trong thân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cận bạn ác, bên ngoài kiêu mạn với người tôn kính. Đối với các Bồ-tát và pháp chân thật tâm không ưa thích, cũng không chịu học hỏi lãnh thọ, mặc ý buông lung cho ngu si tạo ra các ác. Sân hận độc hại, dua nịnh ghen ghét, tức giận, ngang ngạnh, đánh đấm mắng chửi, làm tổn hại hữu tình. Đối với sắc đẹp của nam nữ hoàn toàn bị chấp trước như vật bị trời buộc, không tháo gỡ được. Còn chính bản thân mình thì không nghĩ là vô thường, cho là trường tồn, không có sự thay đổi và chết. Đối với tài sản châu báu thì tham cầu tích chứa mà không nhàm chán, không biết đủ. Phiền não, bụi nhơ nơi cõi trần che lấp tâm thức, không tu sửa trí tuệ để vô minh tăng trưởng, không hiểu được sắc tướng của nam nữ thế gian và chính bản thân mình là từ năm Căn, bốn đại trong pháp hữu lậu sinh ra. Do duyên điên đảo bị đọa vào chỗ bất tịnh. Da, máu, thịt, tóc, lông, móng, răng vốn không tự có tướng, từ tham ái kết nghiệp phát sinh. Nhân duyên luân hồi lưu chuyển không dứt, quả khổ sinh tử không bao giờ ngừng nghỉ. Lửa nghiệp phiền não thiêu đốt thân tâm, ngày đêm chưa từng được an ổn. Ngu muội, lưỡi biếng, buông thả thì không thích đạo Bồ-đề, quay lưng với Thánh đạo. Đối với tâm mình dơ bẩn không biết cầu trong sạch, thân thường ngông láo, tâm ý ngạo khinh, chê bai nhân quả, coi thường người hiền lành, đối với tướng không, rỗng và ảo mộng của pháp hữu vi thì không biết, không hiểu, đó là các loài hữu tình vô trí, ở trong biển sinh tử không hạn kỳ. Này các Trưởng giả! Đối với những việc như vậy phải biết rõ nghĩa lý sâu xa, sắc tướng đẹp đẽ của nam nữ, tiền tài, quyến thuộc đều là giả duyên mà có, chỉ là sự tạm thời. Nên nhớ rằng, cái gì đã hưng thịnh rồi thì trở lại bị hủy diệt. Thân tướng và năm uẩn tánh vốn đều không, do các Nhân giả tạo mà thọ nhiều quả báo khác nhau. Như người trong mộng trải qua bao nhiêu là việc khi thức dậy tất cả đều là không, không có gì. Cho nên Đại Bồ-tát một lòng cầu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì đối với các sắc tướng phải tự biết nghĩa lý để thoát khỏi sự cấu nhiễm một cách nhẹ nhàng, trí tuệ được sáng suốt. Tuy phát đại nguyện vào trong các đường lãnh thọ nhiều loại thân, cũng chỉ vì giáo hóa chúng sinh chứ tâm không hề điên đảo. Cứ như thế, cho đến khắp các cõi ở mười phương, tùy ý thuận theo chúng sinh làm các sự nghiệp: Bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự, tìm cách tiếp nhận

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

để làm lợi ích cho hữu tình. Bỏ nhà tà kiến vào chánh đạo, tu các hạnh thiện cùng hưởng về Đại thừa, quyết đến Bồ-đề, thề nguyện không đầu hàng hay thoái lui.

Này thiện nam! Đại Bồ-tát vì cầu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác mà thân tâm thanh tịnh thì được bốn tổng trì (pháp, nghĩa, chú thuật, nhãn Đà-la-ni). Đối với tên, câu nghĩa, ấn, nhãn không được quên, cẩn thận xem xét tư duy để đạt được tự tánh chân thật của các pháp này. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, đối với các hữu tình thì bình đẳng giáo hóa, không sinh tâm phân biệt hay thương ghét kẻ oán người thân. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, không tham đắm vào các món ngon vật lạ của thế gian, nuôi dưỡng bằng niềm vui nghe pháp, sự an lạc khi vào thiền. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, xem tất cả các pháp hữu vi ở thế gian đều có tướng sinh diệt, đều giả dối, ảo tưởng không chân thật. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh phải nuôi dưỡng cha mẹ, tôn kính thuận theo bậc sư trưởng, tiếp nhận sự dạy bảo, không có tâm khinh mạn. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, sinh vào dòng họ cao quý, làm vua nước lớn, dùng chánh pháp giáo hóa muôn dân, chấm dứt tranh đấu. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, tu hạnh ít ham muốn chỉ biết đủ, không tham tiếc và xa lánh kẻ chuyên mỗ thối nguy hại, không làm theo những luật lệ ác độc của hạng Chiên-đà-la, luôn tu hành phạm hạnh, cắt đứt tâm say đắm ái dục. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, ngôn ngữ chân thật, không có giả dối, âm thanh rõ ràng, giúp mọi người nghe được vui vẻ, nói pháp như nguồn suối tuôn trào không dứt. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, giải điều phục tham, sân, si... tâm đối với cái quả trong ba cõi không bị chấp trước, không xả bỏ hành trang pháp khổ (mười một pháp khổ của người xuất gia). Trí tuệ hiện ra tâm thường sáng rõ. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, ngày đêm tu tập bốn Đẳng, sáu Độ, cho đến mãi mãi không chút mệt mỏi, đó là con đường để dứt bỏ tám vạn bốn ngàn phiền não, sinh ra các công đức. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, không chấp giữ vào Bồ-đề, không nhằm chán sinh diệt, ở trong các pháp tâm luôn tự tại, hoặc nhập dòng lưu chuyển, hoặc chứng Niết-bàn. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, đối với Đại thừa cao tột mà Phật đã nói, phải sinh lòng yêu thích sâu xa và cũng phải nhớ nghĩ kinh điển vi diệu của chư Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thời quá khứ, giữ gìn không quên. Cũng có thể thay thế chư Phật giảng nói và chuyển bánh xe pháp, như con sông lớn chảy cuộn cuộn vô tận. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh thì xa lìa dua nịnh, kiêu mạn, ghen tị, thù dữ, trùng độc, hạnh Tất-xá-gia nên khởi tâm thương yêu mến hữu tình không cho phiền não tổn hại. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, nếu không tham của cải riêng tư, chẳng màng đến ăn uống, không bỏ rơi người bần cùng nghèo khổ hay kẻ cô thân, được sinh vào nơi giàu có, đầy đủ tiền của, quyến thuộc sum vầy, thân tướng đẹp đẽ có oai đức lớn. Đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, đối với tất cả vui sướng phải biết rõ, với tất cả khổ phải tìm cách giải thoát như: sinh, lão, bệnh, tử, thương yêu, chia ly, hay việc cố tránh né kẻ cừu thù, hoặc những việc muốn mà khó được... những khổ ấy hiện ra thì phải được hiểu rõ không để phiền não xúc chạm. Quán các hữu tình và xem sắc tướng như mộng như huyễn, không có kiên cố. Nay các Trưởng giả! Theo chỗ nghe được nên nhận biết như vậy. Các đại Bồ-tát thân tâm thanh tịnh, biết rõ về bốn đại, năm uẩn, sắc thân trống không, hoàn toàn chẳng thật.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn lại bảo Trưởng giả Cự Lực và các vị Trưởng giả:

–Này thiện nam! Như vậy, Đại Bồ-tát ở trong sinh tử gieo duyên, kết thân, yêu mến hữu tình, hiện ra hình tướng nhưng không có mong cầu, trong nhiều cảnh giới đều xa lìa ái nhiễm. Thân tâm bình đẳng, không giữ, không bỏ, thường làm việc thiện để chúng sinh được lợi ích an vui, không bao giờ bỏ bê hay lừa dối. Mạng sống của Bồ-tát ở trong ba cõi tăng giảm tùy theo sự thay đổi an vui của chúng sinh, tuy muốn cho tất cả được tự chứng biết nghĩa lý nhưng tâm không vướng mắc vào đó, đối với các chúng sinh đều bình đẳng trước sau như một. Những thứ châu báu đẹp đẽ như: vàng, bạc, kho tàng, tiền của, lúa gạo, y phục, thức ăn nước uống, giường nằm, đồ ngồi, hương bột, hương thoa, tràng hoa, chuỗi ngọc, thể nữ, quyến thuộc cùng tất cả những thứ trang sức quý đẹp của thế gian và ngay cả sắc thân, mạng sống của mình, Đại Bồ-tát đều không luyến ái. Nếu có chúng sinh đến cầu xin những thứ: tiền tài, lúa gạo, vàng bạc, kho tàng, châu ngọc, quần áo, thức ăn, nước uống, giường chiếu, đồ ngồi, hương bột, hương thoa, chuỗi ngọc, tràng hoa, nam

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nữ, thể nữ, quyến thuộc nội ngoại, mạng sống sắc thân thì cũng sẵn sàng cho hết, chưa từng có tâm tham tiếc dù trong một khoảnh khắc nhỏ. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát từ lâu đã tự hiểu được tướng sinh diệt là không thật nên không vướng mắc vào. Đại Bồ-tát cũng vì muốn viên mãn sáu hạnh Ba-la-mật để đến bờ giác độ thoát chúng sinh xa lìa bến khổ, cho nên đối với cảnh tướng không thật là nguyên nhân của sự sinh diệt này, chỉ cầu xa lìa, tâm không chấp trước, không tham tiếc.

Này thiện nam! Nên biết Đại Bồ-tát luôn luôn sáng suốt tiến tới không chút lùi biếng, tu hành sáu hạnh Ba-la-mật cao tột như vậy để mau chóng thành tựu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, là hoàn toàn phù hợp với chánh pháp của Như Lai, tâm không hề thoái chuyển.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì các Trưởng giả dùng kệ nói rõ nghĩa lý ấy một lần nữa:

*Lành thay! Trưởng giả
Các ông nên biết
Là bậc Bồ-tát
Với pháp sinh diệt.
Có nhiều thân tướng
Đủ loại mạng sống
Các thứ trang nghiêm
Thể nữ quyến thuộc.
Vì muốn viên mãn
Sáu Ba-la-mật
Chuyển hóa chúng sinh
Xa lìa bờ khổ.
Với những thứ này
Đều không tham ái
Này thiện nam tử
Vui vẻ lắng nghe.
Hành hạnh Bồ-tát
Phải siêng tu tập
Chớ để tham, sân
Phiền não trói buộc.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đêm ngày xiết chặt
Chìm đắm ba nẻo
Không có dưng nghĩ
Này thiện nam tử!
Thân này giống như
Đồ chứa ăn uống
Khoảng trống trong ngoài
Thường nên trong sạch.
Chớ để nhập vào
Các thứ độc hại
Nếu có ăn uống
Xem các vị ngon.
Có làm tổn hại
Mạng sống sắc thân
Trong thân nếu có
Các tham, sân, si.
Thuốc độc phiền não
Xem các pháp vị
Chúng sinh ăn vào
Tổn hại pháp thân.
Cùng với tuệ mạng
Này thiện nam tử
Tất cả chúng sinh
Từ trước đến nay.
Ít có trí tuệ
Như một đứa bé
Chỉ muốn uống sữa
Không hề thấy biết.
Có những cảnh tượng
Không thể phân biệt
Lỗi lầm sinh diệt
Do nhân ra quả.
Quả lại tạo nhân
Trí không hiện rõ
Tâm thường ngu tối

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chỉ tham ăn uống.
Bổ dưỡng bốn đại
Thường ở trong mộng
Mà không tỉnh biết
Gặp giáo pháp Phật.
Tâm không tu tập
Như người say nói
Lời không có nghĩa
Với cảnh năm dục.
Chẳng chịu xa lìa
Ngày đêm nghĩ bậy
Tăng dần khổ đau
Tích chứa buồn lo.
Thân tâm buông thả
Theo dòng sinh tử
Nhập biển sinh tử
Bồng bênh trôi nổi.
Lãnh những nghiệp báo
Đói lạnh khốn khổ
Gầy ốm tiều tụy
Bờ giác còn xa.
Không thể giải thoát
Những chúng sinh này
Từ bấy lâu nay
Từ nơi chân tâm.
Cấu nhiễm che tối
Không thể thấu hiểu
Nên với cảnh ảo
Tham yêu vướng mắc.
Này các Trưởng giả
Phải biết thân mình
Nhờ nhân duyên thành
Không có chắc chắn.
Chỉ do sức nghiệp
Tạo ra gom lại

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Sinh tử luân hồi
Lãnh các quả báo.
Xoay tròn nhiều kiếp
Không lúc giải thoát
Người trí tự xem
Tâm sâu chán bỏ.
Phàm phu mê muội
Không hiểu vô thường
Chấp ta chấp người
Ham vui quá độ.
Không gần bạn lành
Tự kết nghiệp duyên
Thân hoại mạng chung
Rơi vào địa ngục.
Luân chuyển ba cõi
Lãnh các khổ đau
Lửa lớn đốt thân
Không đất để trốn.
Tâm bi chửi Phật
Thương xót thế gian
Người không lòng tin
Cũng khó cứu giúp.
Người trí tự biết
Sắc thân ảo giả
Không có chân thật
Chỉ do nghiệp nhân.
Gom lại mà có
Các căn trần lớn
Gom tụ hòa hợp
Gọi tạm là thân.
Như bọt như bèo
Hoàn toàn vô thể
Máu mủ hư hoại
Chỗ nào yêu chấp.
Vì thế nên biết*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trong những thứ ấy
Đều xem không sạch
Sinh tâm chán lìa.
Siêng tu Thánh pháp
Đạt thân không hoại
Xa lìa các ác
Gần tri thức thiện.
Tin pháp cao tột
Tu hạnh Bồ-đề
Rộng tu phước tuệ
Sinh trong nước Phật.
Thân tâm an vui
Trong sáng không sợ
Dùng áo tốt đẹp
Và thức ăn ngon.
Giường chiếu, đồ ngồi
Vòng hoa chuỗi ngọc
Hương quý vô giá
Đủ loại vật dụng.
Chẳng thiếu thứ gì
Dùng tâm thanh tịnh
Vui vẻ cúng dường
Hiểu rõ, hổ thẹn.
Mong trừ nghiệp tội
Phước trí tăng trưởng
Người được như vậy
Trong trăm ngàn kiếp.
Với đạo Vô thượng
Phát sinh tin hiểu
Dần dần thấu biết
Thật tánh chân không.
Xưa nay vắng lặng
Như biển sâu thẳm
Không có tăng giảm
Khi gặp gió duyên.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nước thành đợt sóng
Sóng tức là nước
Động tĩnh là một
Hiểu rõ như thế.
Trụ cảnh giới Phật
Không sinh nẻo ác
Chấm dứt luân hồi
Qua trăm ngàn ức.
Na-dũ-đa kiếp
Tâm địa sáng suốt
Tham, sân, si, mạn
Phiền não nghiệp nhân.
Mà không hiện hành
Các loại quả khổ
Tự nhiên không lãnh
Sắc thân chắc chắn.
Vô lượng thời gian
Vui vẻ sung sướng
Tâm không nghĩ xấu
Cũng không ảo tưởng.
Với cảnh điên đảo
Thường sinh suy nghĩ
Giỏi nói pháp yếu
Lợi ích chúng sinh.
Tự làm không bệnh
Người khác cũng không
Vui hợp điều thuận
An ổn vui đủ.
Thâm nhập thiền định
Lìa các khổ buộc
Thường làm việc thiện
Bảo vệ chúng sinh.
Không tạo duyên ác
Gần gũi bậc trí
Ca tụng Như Lai

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Pháp màu cao tốt.
Cung kính khen ngợi
Vui mừng làm theo
Xem khắp thế gian
Sự tướng hữu vi.
Đều như huyễn mộng
Không chút chân thật
Hiểu rõ ăn uống
Sức lực mạng sống.
Gốc khổ phiền não
Kẻ ngu không biết
Tham ái đắm nhiễm
Dù một khoảnh khắc.
Cũng không đoạn dứt
Mùi vị ăn uống
Làm tăng lỗi lầm
Bạn lành khuyên bảo.
Tâm không thêm tin
Gặp kẻ xấu ác
Thỏa mãn gần kề
Vào trong ngu si.
Không thể thấu biết
Các cảnh cõi trần
Ảo tưởng chìm đắm
Không kể ngày đêm.
Mê nhiều thú vui
Người trí xem nó
Sinh nhiều chán bỏ
Các cõi thế gian.
Sắc tướng huyễn hoặc
Rồi cũng suy tàn
Vợ, con, trai, gái
Quyến thuộc, nhân duyên.
Như người đi đường
Tạm thời gặp gỡ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khi nhân duyên hết
Ân ái lìa xa.
Quyến luyến bên nhau
Dù ít cũng khó
Này các trưởng giả
Biết thân là ảo.
Ví như họa sĩ
Vẽ nhiều màu sắc
Đẹp xấu mà thành
Rồi cũng tan rã.
Lại như mùa đông
Nước đóng thành băng
Chắc cứng tạm thời
Cũng tan thành nước.
Vì sao như vậy?
Sắc tướng hư huyễn.
Thế tánh chẳng thật
Mà người ngu si
Theo cảnh sinh tham
Yêu thích vướng mắc.
Tâm đó điên đảo
Tạo nhân không thiện
Rơi vào ba nẻo
Lãnh đủ thứ khổ.
Trải qua nhiều kiếp
Không có đột ra
Nếu sinh trời, người
Cũng mê hoan lạc.
Do thân ảo này
Tạo ra nghiệp ác
Không có cùng tận
Người si như thế.
Thường bị trói buộc
Ma oán quý phá
Vợ con, trai gái*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cha mẹ, quyến thuộc.
Trói buộc tâm lại
Không cho thoát khỏi
Thời gian ngày đêm
Vì bị ràng buộc.
Nhận lầm làm vui
Thật ra do khổ
Ba độc nhiễm vào
Tăng trưởng ngạo khinh.
Là người như vậy
Trái với duyên thiện
Trí tuệ không sinh
Việc làm không cùng.
Các bất luật nghi
Với nhiều quyến thuộc
Cha mẹ, vợ con
Tiền tài, thực phẩm.
Trong pháp sinh khổ
Tâm không chán đủ
Không nghĩ dứt ra
Tham nhiễm chấp ái.
Cầu nhiều của báu
Gom góp kho tàng
Mà thấy chúng sinh
Đói khổ nghèo hèn.
Lòng không thương cảm
Cứu giúp nguy khốn
Không hành chánh đạo
Nghĩ xấu càng nhiều.
Người trí chỉ dạy
Không chịu lắng nghe
Nên cứ xoay tròn
Này các Trưởng giả.
Sắc thân con người
Ví như cây lớn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Rễ, thân, lá, cành
Sum suê tỏa rộng.
Lâu không thấm nước
Đất cát khô cằn
Mặt trời thiêu đốt
Nhựa sống cạn kiệt.
Năm tháng chẳng lâu
Tất sẽ khô mục
Tất cả chúng sinh
Tráng niên sắc tốt.
Thân tướng đầy đủ
Tham đắm thế gian
Chạy theo năm dục
Gân, huyết suy hao.
Bệnh khổ xâm nhập
Hình dáng tiêu tụy
Các căn tàn tạ
Không được lâu bền.
Cuối cùng mòn mất
Người si như thế
Mê đắm sắc thân
Tham nhiều của báu.
Không biết tội phước
Không nghĩ vô thường
Như cây khô mục
Không lâu gãy đổ.
Này các Trưởng giả
Xem thân ảo này
Và của cải kia
Vàng, bạc, lưu ly.
Chân châu, ma-ni
Xa cừ, mã não
San hô, hổ phách
Thế nó không thật.
Như bọt nước kia

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Kẻ ngu mê tình
Tưởng là quý trọng
Càng tăng ham muốn.
Chánh niệm tạp loạn
Với pháp môn Phật
Không có hướng vào
Người trí hiểu biết.
Sắc thân, vật dụng
Tất cả đều như
Cảnh thấy trong mộng
Đều không tự tướng.
Phải giữ sáu căn
Khép kín năm dục
Gần kề Tam bảo
Hành hạnh sáu Độ.
Bỏ hết tham tiếc
Dứt tâm ái nhiễm
Xem các dục kia
Như ngọn lửa lớn.
Thieu đốt chúng sinh
Phải hết sức sợ
Không nên quyến luyến.*

